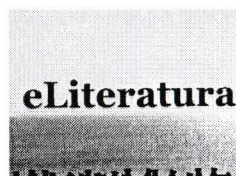

dana OPRIȚĂ

alTfabet

Antologie lirică

TURNIR PENTRU ALCINTE

Amintiri

aruncate pe fereastra unei inimi care bate
 în ritmul vântului de miazăzi
 o călărire în zorii zilei de-Apoi
 cu tălpile goale, cu brațele goale, cu sufletul gol
 nimic din zâmbetul naiv de pe buzele florilor
 însă te păstrez între copertele ochilor
 chiar dacă nu îmi mai aduci flori și nu îmi mai scrii
 poezii.

Alcinte! am auzit pe cineva strigând de demult.

M-am răsucit să te văd
 dar n-am găsit decât un loc golit de
 amintiri.

(2018) – POEM INEDIT

CUPRINS

CA O ÎNTREBARE, RĂSPUNSUL (1975 – 1983) POEME INEDITE

9	XXX (liniștea și-a spart tăcerea de caldarâm)
10	PUTINȚĂ FRÂNTĂ
12	DEDUBLAREA ONDINEI
14	ÎNNEBUNIT
16	TEAMĂ
18	XXX (izvorăsc)
19	UN OM DE ZĂPADĂ
21	XXX (mai singur)
22	DESPĂRȚIRE
24	DE TOAMNĂ

- 25 IISUS
- 27 ȘI DACĂ AR FI
- 29 PSALM
- 31 LINIȘTE
- 32 *** (Știu ce-a fost mâine)

alTfabet
(1984 – 2017)
ANTOLOGIE

- 35 AȘTEPTARE
- 37 FOTOGRAFIA
- 39 APROAPE TOTUL
- 42 GARĂ PENTRU DOI
- 45 PIGMALION
- 47 DEPARTE DE ȚĂRM
- 49 STELE FIXE
- 52 FĂRĂ MARTORI
- 54 ÎN JUNGLA ILUZIEI
- 57 CĂPITANUL ABSENȚEI
- 60 IMPRESIE (ÎNTR-O GARĂ)
- 62 PRIN OCHIUL DE STICLĂ AL MEMORIEI
- 64 TOTUL ȘI

- 71 PENTRU TINE
- 77 NIMIC ALTCEVA
- 80 AȘ FI PUTUT
- 83 JOI DIMINEAȚA, DUPĂ POTOP
- 84 ÎNTÂIA PORUNCĂ
- 86 LA CAPĂT DE DRUM
- 88 BRADUL DE CRĂCIUN
- 90 SFÂRȘIT DE VEAC
- 92 POATE CĂ
- 95 TIME AFTER TIME
- 96 DIMINEAȚĂ DE VARĂ
- 98 TURNIR PENTRU ALCINTE

CA O ÎNTREBARE, RĂSPUNSUL

(1975 – 1983)

POEME INEDITE

X X X

X X

liniștea și-a spart tăcerea de caldarâm –

îi prind cioburile curățate de vânt

și – cu truda căutătorului de perle –

reconstitui

miraculosul chip al iubirii

PUTINȚĂ FRÂNTĂ

Mi-am adunat gândurile
într-o clepsidră de întuneric,
să pot scoate sunetul rotund și alb
al luminii.
Să-mi umplu adâncul cu el
în zgomotul frânt –
7,4,3 –
s-arunc pe malul celălalt
al Styxului din mine
o undă de tăcere,
s-ascult cum timpul îneacă în clepsidre
un tremur molcom

și cum spre stinse țărături
trec pași rătăcitori..

Să mă-spăimânt
eu însămi
de neputința de-a pătrunde dincolo
de liniștea din mine.

DEDUBLAREA ONDINEI

Noaptea cobora domol
deasupra cugetelor noastre închise și
frânte.
Și-am auzit clar cântecul Ondinei
ridicându-se
spre începutul de margine al visului.
Cufundat în miresmele ancestrale,
am încercat să-i înțeleg și să-i cuprind
voința,
dar am simțit cum sufletu-mi începe
să curgă prelung,
într-un zgomot ritmic și obsedant,

până ce am alunecat
pe tărâmul Ondinelor
și m-am transformat eu însămi
în melos adânc de ape.

ÎNNEBUNIT

Mamei

Nebunul-înebunit își legăna
mâinile moi,
încercând să-și prindă privirea.

Alerga bezmetic
prin iarba albastră
urmărindu-și obsesia,
sperând să o vadă.

Frânt, căzu lovit de neputință,
strângându-și cu furie
mâinile necredincioase.

Privirea i-o furaseră

și n-a putut să mai înțeleagă

nimic

din ploaia ce plângea prin ochii lui.

TEAMĂ

mi-am găsit o margine de mare
pe care stau mai bine de un gând

aici te voi aștepta

am pregătit lângă mine
câteva lumânări
și lut în care să adun ceara veche
cu grijă păstrată apoi
ca să-ți pot modela chipul
când va apărea
adâncit de gânduri

cu pleoape obosite de căutări fără răspuns
și-am să-l păstrez în golul mâinilor
cu teama amiezii de a nu-i răsări luna
pe lumina-i ucisă